

ידע מצמיח תנוף

קבוצה 1

קטע מתוך הספר "סשה- הילד מסלונים עולה לישראל" מאת שאול מייזליש
בוקר אחד הגיע מכתב. אמא פתחה אותו בידיים רועדות, סשה, קראה בו וצעקה בהתרגשות:
"אלק, קבלנו! קבלנו את האישור לעלות לישראל! בעוד שבועיים אנחנו נוסעים היה מצורף גם
מכתב מהסוכנות היהודית, שהסתיים במילים: "אנחנו מחכים לכם בישראל". סשה שמח וגם
עצוב... סבתא איננה נוסעת. היא נשארת עם ליאוניד ברוסיה, ואולי יום אחד היא תצטרף
למשפחה בישראל. "יהיו הרבה קשיים" היא אומרת "עבודה, בית, שפה אבל אסור להתייאש.
תהיו חזקים".

1. מי את/ה?
2. מהיכן עלית?
3. מה את/ה חשה כלפי העלייה שלך ארצה?

ידע מצמיח תנוך

קבוצה 2

קטעים מתוך הספר "מרוסיה מרוסיה" מאת זאב ורדי

"...ההתרגשות בשעת הנסיעה היתה רבה... רק מרוסיה ישבה ליד החלון, אינה משתתפת בהתרגשות הכללית, מנסה לקרוא בספר אך אינה קולטת דבר. היא לא יכלה לסלוח למי שהרסו לה את החלום וגרמו לכך, שעליה לנסוע עתה לארץ רחוקה וזרה, שיש בה תמיד מלחמות ... שבוע המתינו בבוקרשט, עד שהגיע תורם לטוס לישראל. לראשונה זה שבועות רבים אחזה התרגשות גם במרוסיה ומחקה מפניה את מבע הכעס והאדישות. ימי ההולדת של ילדי הכיתה היו למרוסיה קשים במיוחד. כדי להסביר מדוע היא מסרבת להזמנת חבריה, היה עליה בכל פעם להמציא תירוץ חדש. מרבית הילדים בכיתה היו מבתים מבוססים ויכלו להביא מתנות יפות- אך איך תוכל לבוא בידיים ריקות?... היו ילדים שנעלבו מסירובה של מרוסיה וראו בכך התנשאות; הם לא תיארו לעצמם, שהיא דחתה את הזמנתם משום שלא היה בידה כסף לקנות להם מתנה.

4. מי את/ה?

5. מהיכן עלית?

6. מה את/ה חש/ה כלפי העלייה שלך ארצה?

לב לדעת

ידע מצמיח תנוך

קבוצה 3.

קטע מתוך הספר "סיפור אהבה קפריסאי" מאת עמלה עינת

"כל כך קטנות ועלובות?" גיחך יובל בחוסר אמון, "זה לא יכול להיות, אלה סירות לשניים וחצי אנשים אולי"... "נכון", הנהן אורי, "רק שאנחנו דחסנו לכל סירה כזאת מעל מאתיים אנשים. תאר לך איזה דוחק היה שם וכמה פחדנו שהיא לא תתפרק תחת העומס הנורא. והצפיפות... נאלצנו ממש לדרוך על האנשים כדי לעבור ביניהם. והכל בתנאים של נדנוד קשה... ובסוף, אחרי שעברנו את דרך הייסורים הנוראה הזאת עם ההקאות, הבכי והתקווה שהנה הנה נוחתים בחופי הארץ, היו מגיעים בריטים."

7. מי את/ה?

8. מהיכן עלית?

9. מה את/ה חש/ה כלפי העלייה שלך ארצה?

ידע מצמיח תנוף

קבוצה 4

קטע מתוך הספר "המצחיקה עם העגילים" מאת יעל רוזמן

"ואת מצטערת שעלית ארצה?" שאל עודד, "אי אפשר להגיד שמצטערת, אבל גם לא שמחה. אף אחד לא מקל עלי, וזה קשה, להחליף שפה וחברות, ועוד כשלא מדברים איתי בכיתה... אבל יש דברים יפים כאן. למשל הרקפות הללו". והיא הראתה באצבעה על רקפת יחידה שהוראה פתאום בקרן שמש מתגנבת.

10. מי את/ה?

11. מהיכן עלית?

12. מה את/ה חש/ה כלפי העלייה שלך ארצה?

ידע מצמיח תנוך

קבוצה 5

קטע מתוך הספר "המסע שלי עם אלכס" מאת רות אלמגור

"דוד מרקוס נסע איתנו ברכבת לברצלונה ושם עלינו על אניה שהייתה מלאה בפליטים ובעיקר בילדים ובבני נוער. הייתי נרגש מאד כשדוד מרקוס נפרד מעלינו, ואלכס היה נפחד ומבוהל. ההפלה נמשכה שבוע ימים, ואלכס חלה במחלת ים והקיא כל הזמן. חששתי מאד לגורלו, אבל רופא האניה אמר שהוא יתאושש כשירד לחוף".

13. מי את/ה?

14. מהיכן עלית?

15. מה את/ה חש/ה כלפי העלייה שלך ארצה?

ידע מצמיח תנוך

קבוצה 6

קטע מתוך סיפור חייו של קובי זאנה:

כמה ימים לפני היציאה למסע הסתבר כי דודי ואבי שכרו שני מורי דרך יריבים לקחת אותנו לגבול סודאן. כשמורי הדרך שמעו זה על זה, הם התרגזו מאוד ולא הסכימו לעבוד בשיתוף פעולה. אבי החליט לצאת לדרך עם אחד מהם שהיה "בן בית" אצלנו בכפר וסיכם איתו כי ייקח רק את ההורים, הילדים והנכדים. מורה דרך זה היה ידוע כראש כנופיה אכזר וחסר אמינות. ידענו שרצח אנשים בעבר אבל התפתינו ונתנו בו את אמוננו. אסור היה לנו לגלות לשאר משפחתנו שאנו עוזבים לבד, כדי שלא יהיו קרבות בין שני מורי הדרך.

ביום שלפני העזיבה הלכו הורי לסבי, קס מדהני יהייס ז"ל, וביקשו את ברכתו לדרך. סבי הבין את החלטתם הגורלית ונתן את ברכתו. בלילה עזבנו את הכפר ולאחר הליכה בהרים הגענו אל כפרו של מורה הדרך. מהר מאוד התברר לנו שמורה הדרך מתכוון להשאיר אותנו באמצע הדרך, כדי שנהיה טרף לשודדים ולשונאי יהודים. לא נותרה לנו ברירה אלה להישאר בכפר. כל ניסיון להמשיך בדרך לבד היה עולה לנו בחיינו....

לא קלה היתה הדרך שעשיתי ואני עדיין נלחם על מעמדי בחברה הישראלית. בעזרת אנשים שהאמינו בי ותמכו בי, הצלחתי להתקדם ואני שואף "לפתוח דלתות" לעוד סטודנטים בני העדה ולהוות דוגמה לאלה החושבים שאין דרך מלבד הנסירה ממוסדות החינוך. כבר כיום ישנם סטודנטים מבני העדה במוסדות להשכלה גבוהה ואף כאלה שסיימו את לימודיהם שם.

1. מי את/ה?
2. מהיכן עלית?
3. מה את/ה חש/ה כלפי העלייה שלך ארצה?